

РЕШЕНИЕ

№ 14516

гр. София, 28.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 83 състав, в
публично заседание на 07.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Теодора Милева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **87** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 205, ал. 5 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.

Образувано е по подадена от К. А. А. от [населено място], със знанието и съгласието на своята майка и законен представител Л. Т. М., жалба срещу Заповед № 767/19.12.2024 г., издадена от директора на СУ „Ген. В. С.“ [населено място], с която на основание чл. 259, ал. 1 ЗПУО на жалбоподателя е наложена санкция "предупреждение за преместване в друго училище“.

В жалбата се сочи, че заповедта е издадена при съществено нарушение на процесуалните правила - чл. 34, ал. 1 и ал. 3 във връзка с чл. 35 от АПК. Посочва се, че не става ясно с кои свои действия К. А. е попречил на нормалното протичане на учебните часове. Твърди, че са изложени неподкрепени с доказателства твърдения като няма конкретно описание на деянията от негова страна. Излагат се и съображения за допуснати процесуални нарушения при откриване на процедурата. Посочва се, че заповедта е наложена само по мотивирано предложение на класен ръководител, в противоречие на чл. 203, ал. 1 от ЗПУО, а не по предложение на педагогическия съвет. На следващо място, счита, че органът е злоупотребил със своите правомощия. Релевират се и доводи, че заповедта не съдържа мотиви по чл. 59, ал. 2, т. 4, които да направят категоричен и еднозначен извод какво е било поведението на ученика и заповедта няма задължителното съдържание, посочено в чл. 68, ал. 2 от Наредбата за приобщаващо образование. Моли се да се отмени заповедта като незаконосъобразна.

Жалбоподателят, в съдебно заседание, чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата. Претендира сторените по делото разноски. Представя писмени бележки.

Ответникът - директор на СУ „Ген. В. С.“, в съдебно заседание, чрез адв. М., оспорва жалбата като неоснователна. Счита, че са налице фактическите и правни основания за издаване на оспорената заповед, поради която същата е законосъобразна. Развива подробни съображение в този смисъл в писмени бележки до съда.

СГП не взема становище и не се представлява.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С уведомление изх. № 441/09.12.2024 г. Л. Т. М.- майка и законен представител на К. А. А., е била уведомена за откриване на процедура по налагане на санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ по чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО на сина й. Посочено е, че ученикът през учебната 2023/2024 г. е допуснал следните нарушения: съгласно чл. 46, ал. 1, т. 3 от правилника на училището е уронил престижа и авторитета на Министерство на младежта и спорта, Българска федерация „Бокс“ и спортно училище „Ген. В. С.“ поради публичното му извеждане от сградата на училището от полицейски служители, както и съгласно чл. 46, ал. 1., т. 11 е възпрепятствал със своето поведение и постъпки нормалното протичане на учебните часове. Посочено е още, че са предприети мерки по Механизъм за оказване на обща подкрепа за личностно развитие на учениците в СУ „Ген. В. С.“ като на ученика е оказвана непланирана подкрепа, изразяваща се в обсъждане между него и класния ръководител, разговор с родител, консултиране с училищен психолог/педагогически съветник. Указано е, кога ще се проведе изслушването на ученика, както и останалите права на страните в производството. Видно от извадка от електронната система „Школо“ майката е била надлежно уведомена. Същата е поискала да бъде запозната с писмените материали, мотивирали разглеждането на санкцията, преди да се премине към изслушване на К. А..

Изпратено е и уведомление изх. № 443/09.12.2024 г. до директора на Дирекция „Социално подпомагане“ за това, че е открита процедура по налагане на санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ на К. А.. С писмо от 06.03.2025 г. до съда от ДСП са потвърдили, че са получили уведомлението.

По делото е представено мотивирано предложение № 1394/10.12.2024 г. от класния ръководител на 9 „г“ клас г-жа В. С. Д.- Х., с което е предложено на директора на СУ „Ген. В. С.“ [населено място] да бъде наложена на К. А. А. санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ по чл. 199, ал. 1, т.3 от ЗПУО по мотиви, изложени в Уведомлението от 09.12.2024 г.

Съгласно Протокол от 10.12.2024 г. от проведено изслушване на А., във връзка с налагането на санкция по ЗПУО, ученикът е отказал да даде обяснения без присъствието на родител.

Със съобщение изх. № 445/10.12.2024 г. Л. Т. М. е била поканена да присъства на 11.12.2024 г. от 13:30 на заседание на Педагогическия съвет на училището, където ще бъде изслушан синът й във връзка с извършените нарушения.

Видно от Протокол № 6/11.12.2024 г. по време на проведен Педагогически съвет е взето решение за налагане на санкция „Предупреждение за преместване в друго училище“ по чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО на К. А..

Въз основа на така протеклото административно производство е издадена и оспорената в настоящото производство Заповед № 767/19.12.2024 г., издадена от директора на СУ „Ген. В. С.“ [населено място], с която на основание чл. 259, ал. 1, чл. 202, ал. 1 и 2, чл. 203, ал. 1 и чл. 205 във вр. с чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО на жалбоподателя е наложена санкция "предупреждение за преместване в друго училище“.

По делото са представени още: извадки от платформата „Школо“ относно поведението на ученика

в училище; докладна с вх. № 344/25.09.2024 г. от преподавателя Д. Й. и протокол от проведена среща от 26.09.2024 г.; Протокол от 05.12.2024 г. за възникнала в СУ „Ген. В. С.“ извънредна ситуация. Постъпили са и справки от 01 РУ СДВР и МКБППМН, район „С.“ по отношение на К. А..

При така установените факти, съдът, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт и от надлежна страна.

Разгледана по същество същата е основателна по следните съображения:

Административният акт е постановен от компетентен орган, съобразно предвиденото в чл. 203, ал. 1 от ЗПУО правомощие на директора със заповед да налага съответната санкция. Спазена е и установената писмена форма за издаване на акта. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, какво е решението на директора и срокът, за който се налага санкцията. В заповедта, обаче, не се съдържат мотиви по см. на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, от които да се направи еднозначен извод, какво е конкретното поведение на ученика, довело до налагането именно на посочената санкция. Липсва точно, ясно и конкретно изложение на действията на ученика, възприети от директора като нарушения на ЗПУО, нормативните актове по неговото прилагане и ПДУ на СУ „Ген. В. С.“. В мотивите на оспорената заповед е посочено, че жалбоподателят е уронил престижа и авторитета на Министерство на младежта и спорта, БФ „Бокс“ и СУ „Ген. В. С.“, включително поради извеждането му от училището от полицейски служител, с което е извършил нарушение на чл. 46, ал. 1, т. 3 и т. 11 от ПДУ на СУ „Ген. В. С.“, както и че с поведението си възпрепятства нормалното протичане на учебните часове. Нито в заповедта, нито в предложението на класния ръководител за налагане на санкцията, е индивидуализирано конкретното поведение на ученика, с което той е създал пречки на учителите за изпълнението на служебните им задължения. Единствено са представени извлечения от електронен дневник "Школо" относно поведението на ученика в училище, които сами по себе си не обосновават нуждата от налагане на наказание от вида на процесното.

В тази връзка, основателно се явява възражението на жалбоподателя, свързано с налагането на санкцията по предложение на класен ръководител. Съгласно чл. 203, ал. 1 санкциите "забележка" и "преместване в друга паралелка в същото училище" се налагат със заповед на директора по мотивирано писмено предложение на класния ръководител, а всички останали санкции - със заповед на директора по предложение на педагогическия съвет. В случая, изрично в заповедта е посочено, че санкцията се налага по мотивирано писмено предложение на класния ръководител и съобразно решение на ПС, което е в нарушение на цитираната разпоредба.

На следващо място, съдът приема, че не е спазен редът за налагане на санкция, тъй като по делото липсват доказателства за предприетите мерки за въздействие върху поведението на ученика. Нормата на чл. 199, ал. 1 ЗПУО изрично сочи, че на учениците се налагат санкции след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната им мотивация и за преодоляване на проблемното поведение. Т.е., задължителна предпоставка преди налагане на санкция е изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното поведение. Сочените дейности са регламентирани в чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование, съгласно който за преодоляване на проблемното поведение на детето или ученика и за справяне със затрудненията му с приобщаването в образователния процес и в институционалната среда, с участието му в дейността на институцията и с поведенческите му прояви се прилагат една или повече от

следните дейности за въздействие върху вътрешната мотивация: обсъждане между ученика и класния ръководител с цел изясняване на възникнал проблем и получаване на подкрепа за разрешаването му; използване на посредник при решаване на конфликт в училище; консултиране на детето или ученика с психолог/педагогически съветник; създаване на условия за включване на ученика в група за повишаване на социалните умения за общуване и за решаване на конфликти по ненасилствен начин; насочване на детето или ученика към занимания, съобразени с неговите потребности; индивидуална подкрепа за ученика от личност, която той уважава (наставничество); участие на ученика в дейности в полза на паралелката или училището, включително определяне на възможности за участие на ученика в доброволчески инициативи; други дейности, определени в правилника за дейността на институцията.

В оспорената заповед единствено са изброени такива действия, без да са приложени доказателства за реалното им осъществяване. Не са посочени и причините, поради които предприетите мерки са останали безуспешни и се е стигнало до налагане на санкция. Предвид изложеното, заповедта няма задължителното съдържание, посочено в чл. 68, ал. 2 от Наредбата за приобщаващото образование, съгласно който в мотивите се посочват предприетите дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, в случай че такива са били предприети, и причините те да не дадат резултат. Мотивирането на административния акт има за цел да се доведат до знанието на страните съображенията, по които органът е издал или е отказал да издаде искания акт, съответните фактически констатации и как е приложена правната норма към тях. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за осъществяване на инстанционен контрол по издаване на акта и правилното приложение на закона от страна на съда.

Следва да се отбележи, че нито в ЗПУО, нито в Наредбата е предвидена „непланирана подкрепа“, като съгласно чл. 4, ал. 1 от Наредбата на децата и учениците в системата на предучилищното и училищното образование се предоставя обща и допълнителна подкрепа за личностно развитие, която осигурява подходяща физическа, психологическа и социална среда за развитие на способностите и уменията им. Както беше посочено, в случая няма данни при какъв план за обща подкрепа и с какъв резултат са протекли превантивните дейности, предприети за мотивация на ученика и преодоляване на проблемното му поведение. Липсва и нарочна заповед на директора на училището, която да регламентира конкретните мерки за въздействие в противоречие с чл. 30, ал. 2 и 3 от Наредбата. Освен това, чл. 53, ал. 1 от същата Наредба предвижда, че за всички предприети дейности с децата или учениците за преодоляване на проблемното им поведение и за справяне със затрудненията им с приобщаването в образователния процес и в институционалната среда, с участието в дейността на институцията и с поведенческите им прояви се информира родителят, а за дейността по чл. 45, т. 6 се изисква и информираното му съгласие. Не е представен план за работа с ученика, както и не става ясно какъв е бил резултатът от твърдените за проведени консултации с психолог/педагогически съветник, тъй като липсва съответен доклад, обобщаващ работата с ученика. Т.е., няма достатъчно данни в случая с К. А. да са използвани различните видове мерки за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика, посочени в чл. 45 от Наредбата.

В допълнение, в чл. 199, ал. 1 от ЗПУО законодателят е разписал пет вида санкции, като същите са изредени във възходящ ред с оглед степента на нарушението. Това са забележка, преместване в друга паралелка в същото училище, предупреждение за преместване в друго училище, преместване в друго училище и преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение. При налагането на всяка една от тези санкции, органът по наказанието дължи мотиви за направения избор. Следва да посочи какви са причините да счита, че избраната от него санкция е най- подходяща за съответния ученик. По делото не се установява на ученика да са били

налагани предходни санкции, поради което приемливо би било, при налагане на първо наказание, същото да е най- лекото по тежест, а именно „забележка“. Защо в случая е наложена третата по тежест санкция- „предложение за преместване в друго училище“ не става ясно от оспорената заповед, нито от останалите документи по административната преписка. За да наложи една или друга санкция, директорът следва да изложи мотиви, като конкретизира по какви причини тази санкция се явява най - подходяща за констатираното нарушение.

За пълното на изложението, следва да се отбележи, че настоящият съдебен състав по никакъв начин не толерира противообществени прояви и склонност към нарушаване на закона, за каквото поведение от страна на К. А. А. има данни по делото (справки от 01 РУ СДВР и МКБППМН, район „С.“). Същевременно обаче, във всяко санкционно производство, включително и това по реда на ЗПУО, което завършва с утежняващ засегнатото лице акт, неизлагането на факти и обстоятелства, индивидуализиращи конкретно поведение, съставляващо нарушение на правните норми, осъществява винаги състава на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК – липса на мотиви и допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи, както правото на защита на засегнатото лице, така и съдебния контрол за законосъобразност. В случая бяха установени и други процедурни нарушения, допуснати в хода на административното производство, които обуславят отмяна на оспорената заповед.

В заключение, съдът приема, че административният акт е незаконосъобразен поради противоречието му с административно-производствените правила и целта на закона и като такъв следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноси в размер на 810 лв., от които 10 лв. за внесена държавна такса и 800 лв. за адвокатски хонорар.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 767/19.12.2024 г., издадена от директора на СУ „Ген. В. С.“ [населено място] ОСЪЖДА СУ „Ген. В. С.“ [населено място] да заплати на К. А. А. от [населено място], действащ със знанието и съгласието на своята майка и законен представител Л. Т. М. сумата 810,00 лв., разноси по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: